

Engelsk langbue

Bygget etter British Longbow Societys regler. Buen har utviklet seg fra de engelske krigsbuer (1100-1500) til dagens "recreacional longbow". Funn tyder på at typen har røtter i Skandinavia og har vandret via Irland og Wales før den ble adoptert og videreutviklet av engelskmenn. I dag bygges den i England vanligvis laminert av 3 / 4 forskjellige tresorter pga dårlig tilgang på tilfredstillende heltresemner. Laminerte buer kan fullt ut måle seg med helvedsbuer, både i styrke og ikke minst i holdbarhet.

Engelsk langbue i heltre kan leveres i tresortene barlind, gullregn eller ask.

Samme type kan leveres laminert i materialkombinasjonene hicory / barlind, hicory / gullregn.

To kortere emner (billets) kan skjøtes i håndtak med svalehaleskjøt.

HELVEDBUE (selfbow)

Engelsk langbue av norsk barlind i et stykke. (stave)

D- formet tverrsnitt ved håndtak, gradvis

overgang til O- formet ved ender.

Hornforsterkede ender med strengehakk

Lengde mellom strengehakk 2000 mm

55 lbs trekkstyrke ved 29" trekk lengde.

Overflate er lakket

Front

. Side, oppspendt

Hornforsterket øvre ende med strengehakk, vikingtidsmotiv i bøffelhorn.

Nedre ende med tilsvarende forsterkning uten motiv

Eksempler som viser forskjellige utførelser av håndtak. De tre til venstre er alle engelske langbuer, buen til høyre er flatbue.

De to til venstre er skjøtt i håndtak, skjøten er dekket med lær.

Tredje fra venstre er laminert heltresbue. Buen helt til høyre har håndtak surret med lærtråd.

Langbuene har alle "pilplate"; et innfelt slitestykke, her av hardved, perlemor og sølv. Flatbuen har "pilhulle".

Obs. Bilde er opp- ned.